

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
ítélete**

Az ügy száma: Pfv.I.20.284/2021/4.

A tanács tagjai: dr. Szabó Klára a tanács elnöke, dr. Parlagi Mátyás előadó bíró, dr. Harter Mária bíró

A felperes: Felperes1

A felperes képviselője: dr. Gál László István kamarai jogtanácsos

Az alperes: Alperes1

Az alperes képviselője: dr. Kuthán Viktória ügyvéd)

A per tárgya: szerződés teljesítése

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: felperes

A másodfokú bíróság neve és a felülvizsgálni kért jogerős határozat száma:

Fővárosi Törvényszék 4.Gf.75.406/2020/3-II.

Az elsőfokú bíróság neve és határozatának száma:

Pesti Központi Kerületi Bíróság 16.G.301.358/2019/27.

Rendelkező rész

- A Kúria a jogerős ítéletet hatályában fenntartja.
- Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 38.100 (harmincnyolcezer-száz) forint felülvizsgálati eljárási költséget.

Az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

[1] Az alperes párt formában működő egyesület. A felperes mint üzemeltető és az alperes kerületi szervezete (a továbbiakban: kerületi szervezet) mint használó 2007 októberében üzemeltetési szerződést (a továbbiakban: szerződés) kötöttek a kerületi szervezet által a párttörvény alapján ingyenesen használt helyiségek üzemeltetésére 2007. október 1. napjától. A szerződés szerint a fizetendő üzemeltetési díj bruttó 334.552 forint/hó, amelyért a felperesnek a következő szolgáltatásokat kellett biztosítania: közüzemi szolgáltatásként energiaszolgáltatást (villamosenergia), fűtést, víz- és csatornahasználatot, szemétszállítást, kéményellenőrzést (tisztítás); egyéb közüzemi szolgáltatásként a mellékhelyiségek használatát; egyéb szolgáltatásként takarítást és portaszolgálatot. A szerződésben meghatározott üzemeltetési díjat 2009. február 1-től 306.672 forint + áfa összegben

határozták meg. Az alperes 2009-ben adásvétellel megszerezte az ingatlan 374/636 tulajdoni hányadát.

[2] A felek között egyeztetések kezdődtek az üzemeltetéssel kapcsolatban. Az alperes pártigazgatója 2013. október 29-i levelében a fennálló tartozás kiegyenlítésére 10.000.000 forintos ajánlatot tett, míg a működtetési költségre 100.000 forint/hó + áfa összeget javasolt. Az alperes nevében egy gazdasági társaság a 2014. január 10-én küldött e-mailben a felhalmozott és „vitatott” tartozás rendezésére ajánlatot tett oly módon, hogy a nyilvántartás szerint elmaradt üzemeltetési díj bruttó 15.000.000 forint megfizetése több részletben történne meg, legkésőbb 2014. május 1-ig, míg 2014-től az üzemeltetési költség bruttó 190.000 forint lenne. Az alperes pénzügyi-számviteli vezetője 2014. január 29-i levelében úgy nyilatkozott, hogy az alperes tulajdonjogának bejegyzésére figyelemmel a szerződés hatályát veszítette, így a felperes megbízás nélküli ügyvitele alapján a tényleges költségre jogosult, míg a rendes gazdálkodás körét meghaladó kiadáshoz a tulajdonostársak egyhangú határozatára lett volna szükség.

[3] A felperes 2014. június 14-ig 24.534.911 forint üzemeltetési díjat és továbbszámlázott egyéb szolgáltatást tartott nyilván követelésként az alperessel szemben, aki azt felszólítás ellenére sem fizette meg. A Zrt. (a továbbiakban: harmadik személy) a 2013 októberétől 2015 decemberéig terjedő időszakra közüzemi díjkövetelést érvényesített az alperessel szemben.

[4] Az elsőfokú bíróság 2018. október 25-én meghozott ítéletével (a továbbiakban: első ítélet) kötelezte az alperest 23.184.390 forint megfizetésére, ezt meghaladóan a keresetet elutasította. Az alperes fellebbezése folytán eljáró másodfokú bíróság 2019. március 28-án meghozott végzésével (a továbbiakban: hatályon kívül helyező végzés) az első ítéletet a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: régi Pp.) 252. § (2)-(3) bekezdése alapján hatályon kívül helyezte, és az elsőfokú bíróságot a per újabb tárgyalására és újabb határozat hozatalára utasította. Indokolása szerint kétséget kizáróan nem állapítható meg a kerületi szervezet jogképességének hiánya, valamint az elsőfokú bíróság nem tisztázta a kereset összecszerűségét: vizsgálni kell, hogy a felperes által csatolt számlák milyen szolgáltatásokat milyen összegben tartalmaznak figyelemmel arra, hogy a harmadik személy is igényt érvényesített az alperessel szemben.

A kereset és az alperes védekezése

[5] A felperes 24.534.911 forint megfizetésére kérte kötelezni az alperest.

[6] Indokolása szerint a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény (a továbbiakban: régi Ptk.) 30. § (2) bekezdése alapján a felek között jött létre a szerződés. Ennek alapján az alperes általánydíjat köteles fizetni, amelynek ellenszolgáltatásaként ő a szerződésben meghatározott szolgáltatásokat nyújtotta. Állította, hogy a szerződést teljesítette, az alperes pedig a felek közötti levelezésben tartozását elismerte. 2012 júniusát megelőzően a közüzemi szolgáltatások díját ő fizette meg a közüzemi szolgáltatóknak. Követeléséből 23.184.390 forint üzemeltetési díj, míg 1.350.521 forint továbbszámlázott egyéb szolgáltatás, így a gázhálózat felújítása, kaputelefon javítása, gázkészülék javítása és kéményseprői szolgáltatás volt. Követelését elsődlegesen a szerződés 2. pontjára, másodlagosan a régi Ptk. 361. § (1) bekezdésére alapította.

[7] Az alperes kérte a kereset elutasítását.

[8] Indokolása szerint a felperes a szerződést nem vele kötötte, azt utólag sem hagyta jóvá, így a peres felek között nem jött létre szerződés. A felperes a harmadik személlyel kötött szerződés alapján látta el az üzemeltetést, amely 2012. június 30-ig foglalta magában a közüzemi költségek rendezését. Ettől az időponttól nem a felperes állt jogviszonyban a

közüzemi szolgáltatókkal, így ezt követően a szerződés szerinti közüzemi szolgáltatásokat jogszerűen nem is lehetett nyújtani, az egyéb közüzemi szolgáltatások körében pedig a használat 2009. június 12-től tulajdonosként megillette. Nem vitatta, hogy közüzemi szolgáltatás volt az ingatlanban, de azt nem a felperes nyújtotta. A felperes által állított, továbbszámlázott egyéb szolgáltatásokról a közösségnek kellett volna döntenie, továbbá vitatta e szolgáltatások megjelölt összegben történt elvégzését és azok indokoltságát is. Vitatta, hogy tartozáselismerő nyilatkozatot tett volna, leveleiben az ingatlan helyzetének megoldása érdekében egyezségi ajánlatot fogalmazott meg.

Az első- és a másodfokú ítélet

[9] Az elsőfokú bíróság a keresetet elutasította.

[10] Indokolása szerint a régi Ptk. 30. § (2) bekezdése alapján a szerződés a felperes és az alperes között jött létre, amit nem tett hatálytalanná az alperes tulajdonszerzése.

[11] Az elsődleges keresettel összefüggésben rögzítette, a felperes nem adta elő azokat a tényeket, hogy a kiállított számlák milyen szolgáltatásokat milyen összegben tartalmaznak, így nem bizonyította, hogy eleget tett szerződéses kötelezettségének. Nem osztotta a felperesnek az átalánydíjra vonatkozó indokait. A perbeli időszak tíz hónapjára a perben nem álló harmadik személy is igényt érvényesít az alperessel szemben olyan közüzemi díjak megfizetése iránt, amelyeket a felperes állítása szerint az általa kiállított számlák tartalmaznak, és amiket előadása szerint 2012 júniusától a harmadik személy fizet meg a közüzemi szolgáltatóknak. Erre figyelemmel nem találta bizonyítottnak, hogy a felperes a 23.184.390 forint üzemeltetési díjból álló számlakövetelése alapjául szolgáló szolgáltatást nyújtotta az alperesnek, így eleget tett a szerződéses kötelezettségének, ezért a díjat alappal követelhetné. Az 1.350.524 forint továbbszámlázott egyéb szolgáltatás díjából a felperes a kéményellenőrzés-tisztítás díját külön nem követelheti, mert a szerződés szerint azt a közüzemi szolgáltatások tartalmazzák, a többi szolgáltatás költségének áthárításáról pedig a felek nem állapodtak meg.

[12] A másodlagos keresettel kapcsolatban rögzítette, hogy a jogalap nélküli gazdagodás szubszidiárius szabály, ugyanakkor a szerződéses kapcsolat ténye nem feltétlenül zárja ki e rendelkezés alkalmazhatóságát. A jelen esetben az üzemeltetési díjat a felperes a felek között létrejött szerződés alapján követelheti. A továbbszámlázott egyéb szolgáltatás összegével kapcsolatban a felperes még tényelőadást sem tett arra, hogy az alperes ezek elvégzésével mennyiben és miként jutott vagyoni előnyhöz, mi volt ezeknek az alperesnél jelentkező ellenértéke. Önmagában a felperesnél jelentkező vagyoni hátrány nem jelenti azt, hogy az alperesnél ugyanennyi vagyoni előny keletkezett.

[13] Az elsőfokú bíróság mellőzte az alperes közüzemi szolgáltatók megkeresése iránti bizonyítási indítványát, mert az üzemeltetési díjon belül a közüzemi díj mértékét a felperesnek kellett állítania és bizonyítania.

[14] A felperes fellebbezése folytán eljáró másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta.

[15] Indokolása szerint a harmadik személy részéről érvényesített közüzemi díj összege kivételével az elsőfokú bíróság a tényállást helyesen állapította meg és érdemi döntése is helytálló, annak indokaival is egyetértett, de azt kiegészítette. A szerződés és annak módosítása létrejötté és érvényessége körében teljes mértékben osztotta az elsőfokú bíróság álláspontját.

[16] A felperes állításával megegyezően rögzítette, hogy a szerződés átalánydíjas díjmeghatározást tartalmazott. A felperes nem továbbszámlázást végzett, az alperesnek a

tényleges közmű-fogyasztástól függetlenül fix összegű díjat kellett fizetnie. Ez a körülmény azonban nem vezetett az elsőfokú bíróság ítéletének a megváltoztatásához, mert az alperes vitatta, hogy a közüzemi szolgáltatásokat a felperes nyújtotta, valamint vitatta az egyéb szolgáltatások teljesítését is. Mivel az alperes vitatta a felperes szerződéses teljesítését, ezért a régi Pp. 3. § (3) bekezdése és a 164. § (1) bekezdése alapján a felperesnek kellett bizonyítania a teljesítését. A közüzemi számlákat a felperesnek nem arra tekintettel kellett volna csatolnia, hogy a bíróság az átalánydíj összetevőit vizsgálja, hanem a szolgáltatás nyújtásának bizonyítása körében, mert az alperes vitatásával szemben a szerződés és az alperes részére kiállított számlák a felperes teljesítését önmagukban nem igazolták. Ez a bizonyítás hangsúlyosan terhelte a felperest a szolgáltatás általa történő nyújtása körében, mert a 2013. október 23. és 2014. június 14. közötti időszakban a felperes által követelt díjak átfedésben vannak a harmadik személy által érvényesített követeléssel. A felperesnek kellett volna teljesítését igazolnia, és az általa nyújtott közüzemi szolgáltatások bizonyítására alkalmasak lehettek volna a felperes által megfizetett számlák. Ezt meghaladóan a felperes a szerződésben meghatározott egyéb közüzemi szolgáltatások és egyéb szolgáltatások teljesítését sem bizonyította. A felperes a tovább számlázott egyéb szolgáltatások körében nem bizonyította a költségek felmerülését, azok megfizetését és azt a számítási módot, amely alapján ezeket az összegeket kiszámlázta az alperesnek. Önmagukban a felperes által kiállított számlák nem bizonyították e munkák elvégzését. A kiállított számlákból nem állapítható meg, hogy a tovább számlázott egyéb szolgáltatás felosztása milyen módon történt meg, miért ilyen összegek jutottak az alperesre, mi volt a teljes összeg, nincs bizonyítva, hogy a munkákat elvégezték és azokat a felperes kifizette az azokat teljesítő vállalkozók felé.

[17] A másodlagos kereset körében a másodfokú bíróság arra a következtetésre jutott, hogy a felperes nem bizonyította a jogalap nélküli gazdagodás konjunktív feltételeit. Nem bizonyította, hogy a vagyona mennyivel csökkent, milyen összegeket fizetett meg, valamint azt, hogy a vagyoni előny az alperesnél miben és milyen összegben jelentkezett. Mindezekre a felperes még tényelődást sem tett.

[18] A tartozáselismerésre történő felperesi hivatkozás körében a 2014. januári levél még azt sem igazolja, hogy azt az alperes képviselőjében írták, de ha ez bizonyított lenne, úgy sem ez a levél, sem a 2013. október 29-i levél nem tekinthető tartozáselismerésnek. Önmagában annak kinyilvánítása, hogy a kötelezett nem fizetett, ezért tartozik, nem felel meg a tartozáselismeréssel szemben támasztott követelményeknek.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

[19] A felperes felülvizsgálati kérelmében kérte a hatályon kívül helyező végzést, az elsőfokú bíróság ítéletét és a jogerős ítéletet hatályon kívül helyezni, és/vagy az első ítélet hatályában fenntartását, vagy az alperes kereset szerinti marasztalását. A felperes felülvizsgálati kérelmében a régi Pp. 145. § (2) bekezdésének, a 206. §-ának és a 3. § (4) bekezdésének, valamint a régi Ptk. 200. § (1) bekezdésének, a 205. § (1) bekezdésének és a 285. §-ának a megsértésére hivatkozott.

[20] Indokolása szerint az eljáró bíróságok helytelenül állapították meg a tényállást. Az alperes csak az első ítélet elleni fellebbezésében hivatkozott a harmadik személy vele szembeni követelésére, így a másodfokú bíróságnak mellőznie kellett volna az alperes beadványát és az első ítéletet kellett volna hatályában fenntartania. A megismételt eljárásban hozott ítéletek iratellenesek és törvénysértőek, súlyosan sértik a régi Ptk.-ban írt alapelveket, valamint közvetlenül a „pacta sunt servanda” alapelvét. Az alperes az eljárásban többször elismerte, hogy folyamatos volt a szolgáltatás, és a kiállított számlákat korábban szerződés szerűen teljesítette. Az eljáró bíróságok mindezek ellenére iratellenesen, szerződésellenesen és az alperesi elismerés ellenére a felperes terhére értékelték, hogy az idő múlása miatt nem tudta igazolni a közműszolgáltatókkal való jogviszonyát és saját

teljesítéseit. Mivel az alperes elismerte a szolgáltatás tényét, a bíróság pedig megállapította a szerződés létrejöttét, így nem volt jogszabályi alapja annak, hogy neki kellene bizonyítania az átalánydíjként meghatározott üzemeltetési díjat, annak összetételét ésösszecszerőségét, amikor azt a szerződés egyértelműen és egzaktn tartalmazza. Iratellenes és törvénysértő volt egy ilyen bizonyítás rá terhelése. A bíróság megállapította, hogy a szerződés létrejött a felek között, így le kellett volna vonnia annak következményét. Nem volt elvárható, hogy ennyi év távlatából bizonyítson. Az ingatlanban nincsenek almérők, így nyilvánvaló, hogy a szolgáltatásokért fizetni kell. Iratellenes, hogy a szerződést a bíróság létrejöttnek tekintette, ugyanakkor az üzemeltetési díjat mellőzte, ami a szerződés lényegi eleme volt. A szerződésben bízva nyújtotta a szolgáltatásokat, amelyeket az alperes igénybe vett, és annak ellenértékét korábban megfizette. Az alperes az ingatlant később értékesítette, így az ingatlan továbbértékesítésével gazdagodott, ezért a jogalap nélküli gazdagodásra alapított kereset is helytálló. Az elsőfokú bíróság ítéletében megállapított tényállás megfelel a valóságnak, de hiányos, mert nem tér ki a harmadik személytől származó követelés alperes általi további bizonyítására. Keresetében nem a közműszolgáltatásoknak az alperesre eső havi összegét kéri, hanem a szolgáltatásért járó díjat követeli. Az alperes a harmadik személy számláit meg nem engedett bizonyításként csatolta, így tévedett a másodfokú bíróság, amikor a XXXII. számú PED ellenére figyelmen kívül hagyta a szerződés tartalmát, és hatályon kívül helyezte az első ítéletet. A szerződés átalánydíj megfizetésére vonatkozott, a számlák is ilyen összegről szóltak, így a bizonyítási tehernek eleget tett, nem megengedhető a szerződés alperes szerinti kiterjesztő értelmezése. Nem a közműdíj továbbszámítását vállalta, hanem a szolgáltatások biztosítását. A jóhiszemű pervitel követelményeivel ellentétes, hogy az alperes nyolc évvel később indítványozta az egyes szolgáltatási elemek díjának bizonyítását. A bíróság tévedett, amikor őt kötelezte az átalánydíj egyes elemeinek bizonyítására. A bíróságok csak akkor térhetnek volna el a szerződéstől, ha az alperes viszontkeresetet terjesztett volna elő az üzemeltetési díj mérséklésére, és igazolta volna a bírósági szerződésmódosítás feltételeit. A BH2020. 39. számú határozatban kifejtettek szerint a bíróság jogszabályváltozás esetén sem módosíthatja a szerződést. A bíróság nem volt jogosult a szerződés tartalmának felülbírálatára. Az alperes elismerte, hogy a felperes a szolgáltatásokat teljesítette. A csatolt alperesi levelek tartozáselismerő nyilatkozatoknak minősülnek.

[21] A régi Ptk. 205. § (1) bekezdésének a megsértését arra alapította, hogy a felek között létrejött szerződés tartalmát a bíróság nem jogosult megváltoztatni. Az alperes nem vitatta a szerződésszerű teljesítést, legfeljebb a díj mérséklése irányába tett lépéseket, de ezeket nem bizonyította. A régi Ptk. 285. §-ának a megsértése körében arra hivatkozott, hogy a másodfokú bíróság hatályon kívül helyező végzésében a tárgyalás berekesztéséig el nem hangzott hivatkozásokat vette figyelembe, ezért rendelt el további bizonyítást. Ez az újabb tény irreleváns, mert a felperesi szolgáltatás jogilag oszthatatlan, így nem vizsgálható annak közüzemi díjtartalma. A régi Pp. 145. § (2) bekezdésének a megsértését arra alapította, hogy a másodfokú bíróság hatályon kívül helyező végzésében olyan bizonyítási indítványnak adott helyt, amit az első ítélet meghozatalát megelőző tárgyalás berekesztéséig nem terjesztettek elő, így azokat figyelmen kívül kellett volna hagyni, és az első ítéletet helyben kellett volna hagyni. Az elsőfokú bíróság döntése ellentétes a régi Ptk. 200. § (1) bekezdésével, mert ha a szerződés érvényesen létrejött átalánydíjas szolgáltatásra, akkor a bíróság azt nem vizsgálhatja, hogy az átalánydíj milyen elemekből tevődött össze.

[22] Az alperes felülvizsgálati ellenkérelmében kérte a jogerős ítélet hatályában fenntartását.

[23] Indokolása szerint a jogerős ítélet a helyesen megállapított tényállásból a jogszabályoknak megfelelő következtetést vont le. A harmadik személy követelésére már a

tárgyalás berekesztését megelőzően hivatkozott, valamint a per előtt is vitatta a szolgáltatások teljesítését. A másodfokú bíróság több okra is alapította a hatályon kívül helyezést, valamint figyelemmel volt az átalánydíjas jellegre. A felperesnek nem a szolgáltatás egyes elemeit, hanem az alperes által vitatott teljesítést kellett bizonyítania.

A Kúria döntése és jogi indokai

[24] A régi Pp. 272. § (2) bekezdése és a régi Pp. 275. § (2) bekezdése alapján a Kúria a jogerős határozatot a felülvizsgálati kérelemben megjelölt megsértett jogszabályhely, az ott előadott jogszabálysértés, valamint a kérelem jogi indokai által meghatározott keretek között vizsgálhatja felül.

[25] A felülvizsgálati kérelem hivatalbóli elutasításának egyes kérdéseiről szóló 1/2016. (II. 15.) PK vélemény 3. pontja szerint a felülvizsgálati kérelem egymással szorosan összefüggő kötelező tartalmi kellékei a jogszabálysértés és a megsértett jogszabályhely megjelölése, valamint annak kifejtése, hogy a fél a határozat megváltoztatását milyen okból kívánja. Ezen együttes törvényi feltételeknek a fél akkor tesz eleget, ha egyrészt a megsértett jogszabályhelyet konkrétan megjelöli, másrészt pedig a hivatkozott jogszabálysértést tartalmilag is körülírja, az arra vonatkozó jogi álláspontját kifejti, vagyis ha a jogszabálysértésre való hivatkozása indokait is ismerteti. A 3. ponthoz fűzött indokolás szerint a felülvizsgálati kérelem központi eleme a megsértett jogszabályhely megjelölése és a jogszabálysértés körülírása, mert ezek határozzák meg a Kúria felülbírálati lehetőségének tartalmi és perjogi kereteit. A 4. ponthoz fűzött indokolás szerint érdemben csak azok a hivatkozások vizsgálhatók, amelyek esetében a törvény által előírt tartalmi követelmények maradéktalanul teljesültek, az egyéb hivatkozásokat a Kúria figyelmen kívül hagyja.

[26] Mindezek alapján a Kúria a jogerős ítéletet csak a felülvizsgálati kérelem keretei között vizsgálhatta felül, valamint érdemben csak azokat a hivatkozásokat vizsgálhatta, amelyek tartalmazzák a megsértett jogszabályhely megjelölését és a jogszabálysértés körülírását is.

[27] A felperes felülvizsgálati kérelmében a hatályon kívül helyező végzés és az elsőfokú bíróság ítéletének a jogszabálysértését állítva azok hatályon kívül helyezését is kérte.

[28] A régi Pp. 270. § (2)-(3) bekezdése alapján a jogerős ítélet, valamint az ügy érdemében hozott és a törvényben meghatározott egyéb jogerős végzések felülvizsgálatát lehet kérni. Az elsőfokú bíróság ítéletét hatályon kívül helyező másodfokú végzés ellen nincs helye felülvizsgálatnak (EBH2008. 1876., BH1993. 625., BH1995. 133., BH1996. 43., Kúria Gfv.X.30.288/2012/2., megjelent: BH2013. 23.). A jelen felülvizsgálati eljárásban a jogerős ítélet jogszabálysértése vizsgálható, nem pedig a hatályon kívül helyező végzésben kifejtett jogi álláspont, ezért a Kúria a hatályon kívül helyező végzéssel szembeni hivatkozásokat érdemben nem vizsgálhatta.

[29] A felülvizsgálat a fellebbezés alapján meghozott jogerős ítélet jogkérdésben állított hibájának az orvoslására szolgáló rendkívüli perorvoslat. A felülvizsgálat tárgya a jogerős ítélet, nem az elsőfokú bíróság ítélete [rég Pp. 270. § (2) bekezdés]. A másodfokú bíróság jogerős ítéletében az elsőfokú bíróság döntésével és annak indokaival egyetértett, ugyanakkor az indokolást pontosítva és kiegészítve – a felperes álláspontjával megegyezően – a szerződést átalánydíjasnak értékelte. A másodfokú bíróság álláspontja szerint a felperesi teljesítés alperesi vitatása miatt nem az átalánydíj összegét és összetételét kellett bizonyítani, hanem a felperes teljesítését: azt, hogy a felperes nyújtotta a szerződéses szolgáltatásokat. A másodfokú bíróság azért tartotta szükségesnek a felperesi teljesítéssel összefüggő számlák csatolását, mert a felperes teljesítéssel kapcsolatos költségeinek igazolása magát a felperes teljesítését is bizonyíthatta volna. A felülvizsgálati kérelem a jogerős ítéletnek ezzel a

következtetésével szemben nem tartalmaz indokolást. Mivel a felülvizsgálat tárgya a jogerős ítélet, a felülvizsgálati kérelemben pedig a jogerős ítélet jogszabálysértését kell előadni és a jogerős ítélet által megsértett jogszabályhelyet kell megjelölni [régi Pp. 272. § (2) bekezdés], ezért a Kúria az elsőfokú bíróság ítéletével szemben állított jogszabálysértéseket érdemben nem vizsgálhatta.

[30] A felperes jogszabálysértést állított az alperes fellebbezésben tett előadásának értékelésével, a bizonyítási teher helytelen alkalmazásával, a szerződés értelmezésével és teljesítésével, a jogalap nélküli gazdagodással, valamint a tartozáselismerő nyilatkozatokkal kapcsolatban is, de ezekre vonatkozóan megsértett jogszabályhelyet nem jelölt meg, így ezeket a hivatkozásokat a Kúria érdemben nem vizsgálhatta.

[31] A felperes eljárási szabálysértésként a régi Pp. 145. § (2) bekezdésének, a 206. §-ának – tartalmilag a 206. § (1) bekezdésének – és a 3. § (4) bekezdésének a megsértésére hivatkozott.

[32] A régi Pp. 145. § (2) bekezdésének a megsértését a hatályon kívül helyező végzéssel szemben állította, amely a fentiek szerint érdemben nem vizsgálható. E jogszabályi rendelkezés a tárgyalás berekesztése előtti bírósági figyelmeztetést és nyilatkozattételre való felhívást szabályozza, amelynek hiányát a felperes nem is állította.

[33] A felperes a régi Pp. 206. § (1) bekezdésének és a régi Pp. 3. § (4) bekezdésének a megsértésére elsődlegesen az elsőfokú bíróság ítéletével szemben hivatkozott, amely a fentiek szerint érdemben nem vizsgálható. A felperes azonban – tartalma szerint – nem a tényállás megállapítását támadta, mert azt a felülvizsgálati kérelem 5. pontjában megfelelőnek értékelte. A tényállás hiányossága körében ténylegesen a harmadik személy követelésével összefüggésben az alperes további bizonyításának a hiányát sérelmezte. A bizonyítás mellőzése azonban a régi Pp. 206. § (1) bekezdésének a megsértése körében nem vizsgálható: a bizonyítás mellőzésének [régi Pp. 3. § (4) bekezdés] a megsértése nem eredményezheti a bizonyítás eredményének mérlegelésére [régi Pp. 206. § (1) bekezdés] vonatkozó jogszabályi rendelkezés megsértését. Emellett a jogvita eldöntése szempontjából a harmadik személy követelése összecszerűségének jelentősége sem volt. A jogerős ítélet – érdemi vizsgálatra alkalmas módon nem támadott – álláspontja szerint a felperes teljesítését a felperesnek kellett bizonyítania. Ehhez pedig nem volt elegendő az üzemeltetési szerződésre hivatkozás, mivel az a megállapodás tartalmát (a felek jogait, kötelezettségeit) rögzíti; valamint az alperesnek megküldött számlák csatolása sem, mert ezek a felperesi álláspont szerinti követelésre vonatkoznak. Ezek az iratok önmagukban tehát az átalánydíj elfogadása esetén sem bizonyítják az igényt megalapozó tényleges felperesi teljesítést. A felperesi bizonyítási érdekre [régi Pp. 164. § (1) bekezdés] és bizonyítási teherre [régi Pp. 3. § (3) bekezdés] figyelemmel az üzemeltetéssel összefüggő szolgáltatások nyújtása tekintetében a felperesnek kellett tényelődást tenni, majd ennek megfelelő bizonyítást felajánlani. E körben ezért az alperesi bizonyítási indítvány teljesítésének mellőzése nem sérti a Pp. 3. § (4) bekezdését.

[34] A felperes anyagi jogszabálysértésként a régi Ptk. 200. § (1) bekezdésének, a 205. § (1) bekezdésének és a 285. §-ának a megsértését állította.

[35] A régi Ptk. 200. § (1) bekezdésével kapcsolatban elsődlegesen az elsőfokú bíróság ítéletének a jogszabálysértését állította, amely a fentiek szerint érdemben nem vizsgálható. E jogszabályi rendelkezés a szerződési tartalom meghatározásának szabadságát szabályozza, amit a jogerős ítélet nem sértett, mert az elsődleges keresetet a szerződés felperes által értelmezett tartalma alapján bírálta el. A másodfokú bíróság a felperes teljesítésének

bizonyítását ítélte meg a felperestől eltérően, amely a régi Ptk. 200. § (1) bekezdésének a megsértése körében nem vizsgálható.

[36] A régi Ptk. 205. § (1) bekezdése a szerződés létrejöttét szabályozza. A jogerős ítélet felülvizsgálati kérelemmel nem támadott következtetése szerint – a felperes perbeli álláspontjával megegyezően – a szerződés és annak módosítása létrejött a felek között, és az átalánydíjas díjmeghatározást tartalmazott. A felperes felülvizsgálati kérelmében a szerződés átalánydíjas jellegét hangsúlyozta annak ellenére, hogy a jogerős ítélet is ilyennek értékelte a szerződést. A másodfokú bíróság álláspontja szerint a felperes ugyanakkor nem bizonyította a szerződés teljesítését, amely a régi Ptk. 205. § (1) bekezdésének a megsértése körében nem vizsgálható.

[37] A felperes a régi Ptk. 285. §-ának a megsértésére elsődlegesen a hatályon kívül helyező végzéssel szemben hivatkozott, amely a fentiek szerint érdemben nem vizsgálható. E jogszabályi rendelkezés egyebekben a jogosult részteljesítés elfogadási kötelezettségét szabályozza osztható szolgáltatás esetén, ami a felülvizsgálattal érintett jogvita szempontjából irreleváns, azt a jogerős ítélet helyesen nem alkalmazta, ezért nem is sértette meg.

[38] A Kúria mindezekre figyelemmel azt állapította meg, hogy a jogerős ítélet nem sérti a felülvizsgálati kérelemben megjelölt jogszabályokat, ezért azt a régi Pp. 275. § (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

Záró rész

[39] A felperes felülvizsgálati kérelme nem vezetett eredményre, ezért a régi Pp. 270. § (1) bekezdése értelmében alkalmazandó régi Pp. 78. § (1) bekezdése alapján kötelezni kellett a felülvizsgálati ellenkérelmet előterjesztő alperes ügyvédi képvisellel felmerült felülvizsgálati eljárási költségének a megfizetésére. A Kúria ennek összegét a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdés *b)* pontja, a 3. § (5)-(6) bekezdése és a 4/A. § (1) bekezdése alapján határozta meg, figyelemmel a kétoldalas felülvizsgálati ellenkérelemmel kapcsolatban ténylegesen elvégzett ügyvédi tevékenységre.

[40] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet tárgyaláson bírálta el a felperes régi Pp. 274. § (2) bekezdésén alapuló kérelmére.

[41] Az ítélet ellen a régi Pp. 271. § (1) bekezdés *e)* pontja alapján nincs helye felülvizsgálatnak.

Budapest, 2021. szeptember 23.

Dr. Szabó Klára s.k. a tanács elnöke, Dr. Parlagi Mátyás s.k. előadó bíró, Dr. Harter Mária s.k. bíró